

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821010292
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8821010292.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.06.2024, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13Nt/4/2021 zo dňa 07.03.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C. D. E., trvale bytom F. XX, okr. C. D. E., t. č. v ÚVTOS Ružomberok, na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 1T/90/2019 zamietá.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí odsúdený sťažnosť. V následne písomnom, prostredníctvom svojej obhajkyne, predloženom odôvodnení podanej sťažnosti, s odkazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR /R72/1980/, poukazoval na to, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené. Uvádzal, že jedným z dôkazov, o ktorý sa opierali súdy pri rozhodovaní o jeho vine, bola výpoveď svedka G., H. a I.. Z výpovedí svedkov, a to C., F., I., F., I., F., podľa sťažovateľa vyplývajú nové skutočnosti, a to že svedok G. vypovedal pred súdom nepravdivo, účelovo, so zámerom si zlepšiť podmienky výkonu trestu odňatia slobody alebo zmiernenie trestu. Ide o nové dôkazy, ktoré menia obsah výpovede svedka G. v pôvodnom trestnom konaní, svojou klamlivou výpoveďou sa dokonca „chválil“ pred spoluväzňami. Odsúdený hodnotil výpoveď svedka G. v pôvodnom konaní ako nehodnovemú, ale svoje tvrdenia preukázal až výpoveďami svedkov C., F., I., F., I., F., ktorých stretol až po právoplatnosti rozsudku v pôvodnom trestnom konaní. Má za to, že svedkovia poukázali aj na jeho zlý psychický stav, na jeho problémy so správaním v ÚVTOS, kedy bol prekladaný z druhej NVS do tretej. Svedok G., podľa sťažovateľa, vedome krivo svedčil v neprospech odsúdeného B., pričom výpoveď svedka G., ktorý pri výsluchu na súde sa správal pohrdavo a arogantne, bola súdom hodnotená ako hodnoverná. Mal za to, že vykonané dôkazy výpoveďami svedkov o priznaniach G. o vedomom klamaní vo výpovedi, sú nové skutočnosti, ktoré výpoveď svedka G. spochybňujú, poukazujú na jeho nehodnovomosť, účelovosť výpovede, ktorá mala v konaní, napadnutom týmto návrhom na obnovu konania, význam pri hodnotení skutku odsúdeného B. po dlhšiu dobu. Tvrdenie súdu, že nové skutočnosti, ktoré získal súd výpoveďami svedkov, že by v konečnom dôsledku nemali vplyv na spáchaný skutok, z ktorého bol odsúdený uznaný vinným, a teda nie sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. o treste odsúdeného, sú podľa sťažovateľa nesprávnym zhodnotením obsahu výpovedí svedkov, výpoveď svedka G. bola veľmi

neštandardne posúdená ako hodnoverná, nepremietla sa do skutkovej vety rozsudku, ale mala vplyv na preukázanie kvalifikačného znaku podľa § 138 písm. b/ Trestného zákona, čiže sa premietla do skutkovej vety a aj krajský súd uviedol, že z jeho výpovede je zrejmé, že obžalovaný s drogami obchodoval a že s nimi obchodoval aj skôr, ako 01.07.2018. Sťažovateľ mal tiež za to, že ide tak o nový dôkaz, novú skutočnosť, ktorá by mala vplyv na odôvodnenie iného rozhodnutia o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu v zmysle § 394 Trestného poriadku. Výpovede svedkov by, podľa odsúdeného, mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie súdu. Ďalej odkazoval na to, že pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy sú skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní (uznesenie NS SR zo 14.03.2012 sp. zn. 3 Tost 6/2012). Podľa názoru odsúdeného okresný súd nesprávne vyhodnotil návrh odsúdeného na vykonanie dôkazov, a to pripojením spisov odsúdených J., I., I., I., K., ktoré by priniesli nové dôkazy a skutočnosti v prospech odsúdeného aj v spojení so samotným odsúdením svedka L.. Ten bol spracovaný orgánmi činnými v trestnom konaní a využívaný ako hlavný svedok v horeuvedených konaniach a jeho „odmenou“ bolo to, že OČTK „prehliadali“ jeho trestnú činnosť. Vo všetkých spomínaných trestných konaniach vystupoval ako hlavný svedok. Odsúdený tiež uviedol, že svedok M. vo svojej výpovedi poukázal na nehodnovernosť svedka I. ako na novú skutočnosť, poukázal na to, že vo zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje, rovnako jeho výpoveď pred súdom bola pod ich vplyvom, a teda jeho tvrdenia, že si nepamätá, čo vypovedal, sú pravdivé. Trestné konanie vedené proti sťažovateľovi bolo tak, podľa jeho názoru, účelové, nesie známky nezákonnosti, keď oznamovateľ trestnej činnosti svedka I. sám rozhodol o zrušení uznesenia OR PZ Vranov nad Topľou o odmietnutí podnetu Okresnej prokuratúry vo Vranove nad Topľou o spáchaní trestného činu svedkom I., z dôvodu, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postupu podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Sťažovateľ mal za to, že okresný súd nedostatočne odôvodnil, prečo nevykonal odsúdeným navrhnuté dôkazy, a to výsluch svedka I., pripojenie trestných spisov uvedených na pojednávaní dňa 08.11.2023. Svoju sťažnosť odsúdený uzavrel tým, že podľa jeho názoru, z výpovedí svedkov vypočutých v tomto konaní vyplývajú nové skutočnosti a nové dôkazy, ktoré dodatočne vyšli najavo, neboli známe súdu a odôvodňujú povolenie obnovy konania. Ide o celkom nové skutočnosti, ktoré vôbec neboli predmetom dokazovania v pôvodnom trestnom konaní, alebo zmenené skutočnosti, ktoré síce boli predmetom dokazovania, ale s úplne iným výsledkom a ktoré v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi môžu odôvodňovať iné rozhodnutie, priaznivejšie pre odsúdeného a odkazoval na to, že v iných veciach došlo u neho k uzneseniu o zahľadení odsúdeného odsúdeného zo dňa 01.04.2024. V podstate na základe uvedeného odsúdený navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a okresnému súdu uložil vo veci znova konať a rozhodnúť.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v Prešove zdôrazňuje, že v prípadoch, ktoré sa skončili právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, je rozsah prieskumnej povinnosti daný § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Súd v tomto konaní skúma iba to, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či správne vyhodnotil vykonané dôkazy, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu a pod., či sa dopustil nejakých ďalších procesných pochybení, ale skúma len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti samy osebe alebo

v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo v rámci ktorých by bol uložený trest v zrejmom nepomere s účelom trestu.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia jasne vyplýva, o aké skutočnosti okresný súd oprel svoje rozhodnutie, ktorým zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania. Plynie z neho, že zabezpečil výsluch odsúdeného, výsluchy svedkov N. C. a A. F., svedkov O. F., P. I. a O. M., svedka A. F., oboznámil rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/90/2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/19/2020 a spisy Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/90/2019 a 2T/46/2021. Zároveň rozhodol o návrhoch obhajoby na doplnenie dokazovania tak, že podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmieta návrhy odsúdeného na vykonanie dôkazov výsluchom svedka P. I., oboznamovaním spisov tunajšieho súdu v trestnej veci odsúdeného A. J., P. I., P. I., N. I., P. K., v ktorých ako svedok vystupoval P. H., a to s tým, že tieto dôkazy sa týkajú okolností nepodstatnej pre rozhodnutie súdu alebo okolností, ktoré možno zistiť inými, vo veci vykonanými dôkazmi.

Pokiaľ ide o odmietnutie doplnenia dokazovania, nadriadený súd sa s týmto stotožňuje. Odsúdený nepomenoval v týchto návrhoch žiadne podstatné dôvody pre to, aby z nich mohlo vyplývať účelné doplnenie dokazovania pre potreby konania o obnove konania, a tak záveru súdu prvého stupňa, že tieto dôkazy sa týkajú okolností nepodstatnej pre rozhodnutie súdu alebo okolností, ktoré možno zistiť inými vo veci vykonanými dôkazmi, niet čo vytknúť.

Z obsahu spisu vyplýva, že odsúdený sťažovateľ bol v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/90/2019 rozsudkom zo dňa 04.05.2020, č. konania 1T/90/2019-1459 odsúdený zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia veci, ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou a ochranný dohľad v trvaní 3 roky. Tento rozsudok bol podrobený odvolaciemu konaniu, v ktorom Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 09.09.2020 č. konania 10To/19/2020-1561 zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, o spôsobe jeho výkonu a o ochrannom dohľade a uložil odsúdenému miernejší trest, a to nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia veci a ochranný dohľad na 3 roky, pričom odvolanie okresného prokurátora, ako aj odvolanie Q. K. zamietol. Vec bola tak právoplatne skončená dňa 09.09.2020.

Výpovede svedkov N. C. a A. F., svedkov O. F., P. I. a O. M., svedka A. F., obsahujú buď len subjektívne názory svedkov na osobu svedka A. G. založenú na tom, že ide o osobu neoprávnene nakladajúcemu s drogami, za osobu, o ktorej sa viacerí vyjadrujú ako o osobe, s ktorou majú také skúsenosti, že ju nepovažujú za hodnovernú alebo obsahujú len popis skutočností, ktoré svedka A. G. viedli k tomu, že svedčil v neprospech odsúdeného A. B..

Svedok N. C. takto uvádzal, že A. G. mu vravel, ako to chcel odsúdenému znepríjemniť, písal nejaké listy, lebo si myslel, že odsúdený má niečo s jeho priateľkou, umelo išiel na neho klamať, išiel na súd vypovedať, chcel mu uškodiť, písal vyšetrovateľovi list, dával tam smejkov. Tento svedok pritom nepomenoval nič konkrétneho, keď mu mal A. G. hovoriť, že na A. B. išiel klamať.

Z výpovede svedka A. F. vyplýva, že vedel, že A. G. písal vyšetrovateľovi list, kde spomenul jeho meno, že chodil nakupovať drogy k odsúdenému, čo nie je pravda, lebo on odsúdeného nepozná, tak podľa svedka asi nebude celkom normálny, keď takéto niečo uviedol.

Svedok O. F. potvrdil, že G. napísal na prokuratúru, že ide vypovedať proti B., že predával drogy a pritom ho vôbec nepozná s tým, že si myslí, že mu dajú nižší trest, keď bude vypovedať.

Z výpovede svedka P. I. vyplýva, že mu G. hovoril, že písal na kriminálnu políciu do Vranova list, že vie o tom, že A. B. je vo väzbe a chce ísť na neho vypovedať, lebo chcel zabezpečiť nižší trest chlapcovi menom A. F., myslel si, že má nejaký vzťah so R. S., myslel si, že s ňou spáva.

Z výpovede svedka O. M. vyplýva len, že I. P. pil vo väčšom množstve, keď ho svedok bral domov, tak vypil väčšie množstvo pálenky, bral domov aj liter, dva, čo mu dával B., bol väčšinou na mol opitý.

Svedok A. F. vypovedal, že vo výkone trestu boli spolu na izbe, tam sa normálne nafetoval, boli tam traja, tak sa bavili o svojich prípadoch a A. G. mu vtedy povedal, že vypovedal na T. z Vranova, že písal na prokuratúru, že on ho nepozná, že vraj od neho kupoval drogy, lebo niečo mal s jeho družkou a že keď tá jeho družka chodila preč, tak on si myslel, že chodí za odsúdeným B. a že preto na neho napísal na prokuratúru, aby sa mu pomstil, že mu to aj vyšlo, niečo tam aj nakreslil, prokurátor mu to zobral.

Výpovede týchto svedkov teda neboli dôkazmi, ktoré by spochybňovali konkrétne usvedčujúce skutočnosti, ktoré svedok A. G. v pôvodnom trestnom konaní o trestnej činnosti odsúdeného vypovedal. Ani vlastná výpoveď odsúdeného A. B. pred súdom prvého stupňa, v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy, neobsahuje dôkazy ani skutočnosti relevantné pre prípadné povolenie obnovy pôvodného konania. Ani vo vzťahu k ostatným usvedčujúcim dôkazom nemali odsúdeným predložené dôkazy takú dôkaznú hodnotu, aby mohli byť dôvodom na povolenie obnovy konania.

Rovnako aj ostatné sťažnostné námietky trpia nedostatkom spôsobilosti byť dôvodmi pre povolenie obnovy konania už z dôvodov, na ktoré odkazuje okresný súd a ktoré tak nie je nevyhnutné ich opakovať aj v tomto uznesení. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania ani nie je v takom dôkaznom stave oprávnený hodnotiť rozsah a úroveň hodnotenia vykonaného v pôvodnom konaní konajúcimi súdmi. Preskúmajúc obsah predloženého spisu, aj krajský súd dospel k záveru, že podmienky pre povolenie obnovy konania zistené neboli.

Odsúdeným navrhovaná potreba nového vykonania dôkazov a potreba opätovného hodnotenia dôkazov, ktoré by, podľa jeho názoru, odôvodňovali zmenu právoplatného rozhodnutia vo veci, nie sú dôkazmi v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Podľa názoru nadriadeného súdu, podaný návrh zo strany odsúdeného, vrátane podanej sťažnosti, neobsahoval žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by opodstatňovali obnovu konania a boli len obhajobou odsúdeného v pôvodnom konaní, ktorá bola známa súdom, keď rozhodli.

Nadriadený súd preto uzatvára, že odsúdeným A. B. v prejednávanej veci, uvádzané skutočnosti a dôkazy nespĺňajú podmienky na povolenie obnovy právoplatne skončeného trestného konania, a keďže žiadne podmienky pre povolenie obnovy konania nezistil, sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.